

HVA
KARL MARX OG JOHN D. ROCKEFELLER
HAR TIL FELLES

Dag Jørgen Høgetveit
August 2017

"To ask "Why nations fail" is to treat our conception of success as a norm, rather than the rare exception that it is in the long history of human beings. It may be an understandable human tendency for us to regard whatever we happen to be used to, immediately around us, as usual or natural. But that does not make it so. In pre-Civil War America, slavery was referred to as a "peculiar institution" because slavery was so inconsistent with the principles and practices in the rest of American society. But the tragic fact is that slavery was a pervasive institution, among innumerable peoples around the world, for thousands of years. It was **freedom** for ordinary people that has been a peculiar institution, of relatively recent vintage as history is measured - and still in jeopardy in many countries, even today, as well as being utterly suppressed in some other countries." (Thomas Sowell; Wealth, Poverty and Politics - An International Perspective)

"To the extent that participants in controversies over equality of outcomes take any interest in the origins of the assumptions of moral equality, they mostly trace it to "secular" political theorists who wrote during the eighteenth-century Enlightenment or even later - many are content simply to attribute it to "liberalism." Many also express admiration for John Locke's seventeenth-century works as a major source for modern democratic theory, seemingly without the slightest awareness that Locke explicitly based his entire thesis on Christian doctrines concerning moral equality. Most textbook accounts of the birth of our nation now carefully ignore the religious aspect, as if a bunch of skeptics had written these famous lines from the Declaration of Independence: "We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal, that they are endowed by their Creator with certain unalienable Rights, that among these are Life, Liberty, and the pursuit of Happiness."

Nor will it do to attribute the "rebirth" of democracy in some medieval European states to the influence of newly recovered Greek philosophy. While the classical world did provide examples of democracy, these were not rooted in any general assumptions concerning equality beyond an equality of the elite. Even when they were ruled by elected bodies, the various Greek city-states and Rome were sustained by huge numbers of slaves. And just as it was Christianity that eliminated the institution of slavery inherited from Greece and Rome, so too does Western democracy owe its essential intellectual origins and legitimacy to Christian ideals, not to any Greco-Roman legacy. It all began with the New Testament.

Jesus asserted a revolutionary conception of moral equality, not only in words but in deeds. Over and over again he ignored major status boundaries and associated with stigmatized people, including Samaritans, publicans, immoral women, beggars, and various other outcasts, thereby giving divine sanction to spiritual inclusiveness. And it was precisely in this spirit that Paul admonished: "There is neither Jew nor Greek, there is neither bond nor free, there is neither male nor female: for ye are all one in Christ Jesus." How could this be? Paul hardly meant that there were no Christian slaves or that women had the same rights as men. What he meant was that, regardless of worldly inequalities, there is no inequality in the most important sense: in the eyes of God and in the life to come. Indeed, Paul warned slave masters of this very point when he admonished them to treat their slaves well, since "he who is both their Master and yours is in heaven, and there is no partiality with him." In that statement, as in many others in the New Testament, Paul makes it clear that equality in the eyes of God has implications for how people ought to be treated in this world, as Jesus demonstrated.

Thus was the pattern set. In an extremely status-conscious Roman world, early Christians strove to embrace a universalistic conception of humanity." (Rodney Stark; The Victory of Reason - How Christianity led to Freedom, Capitalism, and Western Success)

HVA KARL MARX OG JOHN D. ROCKEFELLER HAR TIL FELLES
(Og hvordan angår det Norsk Luthersk Misjonssamband?)

Dag Jørgen Høgetveit; August 2017

"Daniel Dennet wrote that evolution is a universal acid that dissolves every ethical and moral system it encounters", noterer Jerry Bergman i sin bok *The Darwin Effect - It's influence on Nazism, Eugenics, Racism, Communism, Capitalism & Sexism* (pp.11-2).

Red. Bjørgulv Braanen skriver (Klassekampen 28.04.17) at "Den amerikanske antitrustlovgivningen er legendarisk. I løpet av noen tiår ble en rekke monopoler brutt opp. Ett av de mest kjente selskapene som ble delt opp var John D. Rockefellers Standard Oil. Dette ble gjennomført i den såkalt "progressive epoken", fra 1890 til 1920, der man på en rekke områder forsøkte å komme i rette med mange av problemene industrialisering, urbanisering, immigrasjon og korrupsjon hadde skapt. Jonathan Taplin, som har skrevet boka "Move Fast and Brake Things: How Google, Facebook and Amazon Cornered Culture and Undermined Democracy", spør nå om en tilsvarende politikk bør iverksettes for å temme dagens teknokapitalisme.

I dag er Microsoft, Google, Apple, Amazon og Facebook blant verdens mektigste selskaper."

"Likevel fantes det et unntak for antitrustlovgivningen, og det var for naturlige monopoler, for eksempel telefon, vann, kraft og jernbane, der det var fornuftig å ha ett eller noen få selskaper. Løsningen for telefon-bransjen ble at American Telephone and Telegraph (AT&T) fikk lov til å skape ett nettverk. I Europa tok ofte staten kontroll over denne typen virksomhet, men i USA ble private selskaper med slike privilegier underlagt offentlig regulering."

"Woodrow Wilson hadde rett i, skriver Taplin, da han i 1913 sa: Hvis monopolene får ture fram, vi de også sørge for alltid å sitte til rors i staten.""
Exit folkestyre.

"Yale Professor David Gelernter quoted former Microsoft executive Rob Glaser, who concluded that the World's richest man, Bill Gates, is "relentless, Darwinian. Success is defined as flattening the competition, not creating excellence.""

Vi er tilbake i Bergman og kapitlet *Darwinism's Critical Influence on Ruthless Capitalism* (p.262).

"... one thing is clear: if Carnegie, Rockefeller, and the many other ruthless capitalists had continued to embrace the unadulterated Judeo-Christian worldview of their youth rather than becoming Darwinians, capitalism would not have become as inhumane as it did in the late 1800s and early 1900s."

"Darwinism, however, provided many capitalists with what appeared to be a scientific rationale that allowed capitalism to be carried to the extremes that were so common in the early parts of the last century".(p.263)

Andrew Carnegie, "once the richest man in the world, was the undisputed leader of the steel industry."(p.256)

"Many of the robber barons were reared as theists but either had abandoned that belief or modified it to include Darwin's and Spencer's ideas about survival of the fittest. Like Stalin, Marx, Lenin, and Hitler, Carnegie also once professed a belief in Christianity but abandoned it for Darwinism. Carnegie stated in his autobiography that when he and several of his friends came to doubt the teachings of the Bible, "including the supernatural element, and indeed the whole scheme of salvation" he discovered "Darwin's and Spencer's works.... I remember that light came as in a flood and all was clear. Not only had I got rid of theology and the supernatural, but I had found the truth of evolution. "All is well since all grows better" became my motto, my true

source of comfort. Man was not created with an instinct for his own degradation, but from the lower he had risen to the higher forms. None is there any conceivable end to this march to perfection".

Og Bergman tilføyer med et sitat fra Kenneth Hsü; "Carnegie's conclusions were best summarized when he stated, "The law of competition, be it benign or not, is here; we cannot evade it ... and while the law may be sometimes hard for the individual, it is best for the race, because it ensures the survival of the fittest in every department".(p.254)

John Davis Rockefeller "reportedly stated that the "growth of a large business is merely a survival of the fittest ... the working out of a law of nature" ... The Rockefellers, while maintaining a Christian front, fully embraced evolution and dismissed Genesis as mythology ... When a philanthropist pledged \$10,000 to help fund a university to be named after William Jennings Bryan, John D. Rockefeller Jr. retaliated the very same day with a \$1,000,000 donation to the openly anti-creationist University of Chicago Divinity School".(p.258)

"Although many robber barons gave away large sums of money, their Darwinian ideas even affected them in this area. Carnegie gave away \$125 million from 1887 to 1907 alone, but "none of it went for the direct relief of the unfortunate classes. As a good Darwinian, he saw no reason for trying to save the unfit.... Throwing money into the sea was more preferable".(p.261)

"The philosophy expressed by Carnegie was embraced not only by Rockefeller and railroad magnates such as James Hill, but also by most other capitalists of their day ... Even "Henry Ford, America's preeminent capitalist ... found in Darwinism the perfect rationale for the free-enterprise system".(p.258)

"The harm that resulted from the application of Darwinism to business was a major motivator of William Jennings Bryan in his campaign to counteract the spread of Darwinism. Larson noted that Bryan "built his political career on denouncing the excesses of capitalism and militarism" and "dismissed Darwinism in 1904 as 'the merciless law by which the strong crowd out and kill off the weak'" (1997, 27). History has shown Bryan's concern was fully justified. History also has shown that for many industrialists, Darwinism became their religion."

"For Carnegie, Spencer became a god. In Carnegie's own words, Spencer was "the greatest mind of his age or any other." And in Spencer's "ponderous volumes ... lay the final essence of all truth and knowledge" ... Christianity, on the other hand, advocated behavior quite in contrast to Darwinism. The Bible "preached no warfare of each against all, but rather a warfare of each man against his baser self. The problem of success was not that of grinding down one's competitors, but of elevating one's self - and the two are not equivalent. Opportunities for success, like opportunities for salvations, were limitless; heaven could receive as many as were worthy. Such a conception of the economic heaven differed from the Malthusian notion that chances were so limited, that one man's rise meant the fall of many others. It was this more optimistic view, that every triumph opened the way for more, which dominated the outlook of men who wrote handbooks of self-help." (Wyllie 1954 83-84). If the robber barons had lived consistently by Wyllie's summary of Christianity, the abuses common in the 19th century likely never would have occurred. In the words of Colson and Percy, the "robber barons of industry didn't appeal to Christianity to justify their cutthroat tactics. They appealed to evolution" (1994, 106, emphasis added).(pp-263-4)

Bergmans bok, *The Darwin Effect* (2014), er tredje i serien som begynner med *The Dark Side of Charles Darwin - A Critical Analysis of an Icon of Science* (2011) og *Hitler and the Nazi Darwinian Worldview - How the Nazi Eugenic Crusade for a Superior Race Caused the Greatest Holocaust in World History* (2012).

Bergman skriver (Introduction 2014, pp. 10-1); "As will be documented, although

racism existed before Darwin published his 1859 work *Origin of Species*, Darwinism gave the human inferior-superior racial hierarchy theory the respectability and authority of science, increasing the racism problem in the Western world by several orders of magnitude (Gould 1977, 127). Part of the problem was that the 19th-century world "had created a new god - Science. Such creeds as Scientism and the even more rational Positivism held that science would wrest all cosmological mysteries from the churches and that science itself would then take on <the direction of society>... All mankind's problems would be solved through the knowledge of natural and social processes" (Jones 2002, 299-300).

This book elucidates what has happened as a result of creating this new god."

"It is well documented that Darwinism inspired not only Hitler but also Stalin and Lenin. That evolution inspired both communists and arch-capitalists is not as surprising as it may first appear. Both openly opposed the core values of Christianity and were only on different sides of the so-called "class struggle" that was believed to be an inevitable part of history (Perloff 1999, 226). Both the left wing Marxist-Leninism and the right wing ruthless capitalists were anti-creationists and "even when they fight with each other, they remain united in opposition to creationism" (Morris and Morris 1996, 82)." (p.259)

Friedrich Engels leste Darwins 'Origin' samme året den utkom, og fant den "absolutely splendid"(p.270). Nitten år senere, 1878, skriver Engels at "Darwin must be named before all others. He dealt the metaphysical conception of Nature the heaviest blow by his proof that all organic beings, plants, animals, and man himself, are the products of a process of evolution going on through millions of years".(p.275) "... millions of years"; moy ...

Heinrich Karl Marx leste Darwin i 1860. "In 1862, Marx attended a series of six lectures by Thomas Huxley on Darwin's ideas and spoke of "nothing else for months but Darwin and the enormous significance of his scientific discoveries"" (p.272) Marx skriver: "Darwin's book is very important and serves me as a basis in natural selection for the class struggle in history ... not only is it <Darwin's book> a death blow ... to 'Teleology' in the natural sciences but their rational meaning is empirically explained"".(p.272)

Vladimir Ilyich Ulyanov alias Lenin, møtte Darwin & Marx's skrifter omkring 1892. Lenin skriver: "Darwin put an end to the view of animal and plant species being unconnected, fortuitous, 'created by God' and immutable, and was the first to put biology on an absolutely scientific basis by establishing the mutability and the succession of species"".(p.284)

Som Darwin var også Josef Dzhughashvili alias Stalin, fhv. teologistudent. Medensstudent leste Stalin Darwin; og ble ateist. Stalin skriver: "Evolution prepares for revolution and creates the ground for it; revolution consummates the process of evolution and facilitates its further activity. Similar processes take place in nature. The history of science shows that the dialectical method is a truly scientific method: from astronomy to sociology, in every field we find confirmation of the idea that nothing is eternal in the universe, everything changes, everything develops. Consequently, everything in nature must be regarded from the point of view of movement, development."(p.291)

"The importance of Darwin's ideas to Stalin's evolution into a communist is stressed by Parkadze, a close childhood friend of Stalin, who wrote "in order to disabuse the minds of our seminary students of the myth that the world was created in six days, we had to acquaint ourselves with the geological origin and age of the earth, and be able to prove them in argument; we had to familiarize ourselves with Darwin's teachings. We were aided in this by .. Lyell's *Antiquity of Man* and Darwin's *Descent of Man*, the latter in

a translation edited by Sechenov. Comrade Stalin read Sechenov's scientific works with great interest. We gradually proceeded to a study of the development of class society, which led us to the writings of Marx, Engels and Lenin" (p.292)

"Og resten er historie", skriver man gjerne ...

Før Jerry Bergman går over i kapitlet om the Chinese Communist Holocaust, gir han Summary på the Darwinian Foundation of the Communist Holocaust(pp.294-5). Historiker Will Durant siteres; "By offering evolution in place of Gød as a cause of history, Darwin removed the theological basis of the moral code of Christendom." Og Bergman gjengir Alexander Solzhenitsyn: "If I were asked today to formulate as concisely as possible the main cause of the ruinous revolution that swallowed up some 60 million of our people, I could not put it more accurately than to repeat: 'men have forgotten God; that's why all this has happened'".

"Darwin may have built the temple walls, but the foundations were laid by geologists, and the cornerstone was the simple idea that rocks recorded billions of years before man appeared on the scene."

The "challenge came from the lab, not the pulpit, as the scientific creationism of the latter 20th century began unmasking secular science as biased and flawed. Most people trace the origin of this movement to the publication by John Whitcomb and Henry Morris of The Genesis Flood in 1961. It was an unexpected attack - creationists took the fight to their opponent's turf. They demonstrated that it was science that made evolution impossible, and argued that the rock record spoke of a short, violent past. Yet despite strong arguments against the length of time, even creationists have, by and large, failed to confront the foundations of that faulty chronology - the idea that rocks, acting as the pages of nature's book, are superior to the history of the Bible. Needless to say, most Christian 'intellectuals' have rejected creationism, in part because they do not wish to be thought of as fools for Christ. But creationist ideas have been better received among the laity."

John K. Reed; i Rocks aren't Clocks - A Critique of the Geological Timescale (pp.180-1)

Reeds "book focuses on the original edifice of antibiblical history, the geologic timescale."

"... evolution did not appear in a vacuum. Darwin needed a historical setting for his biological tale. Many Christians miss that point. They blame biology. It's easy to forget that rocks are the keepers of the time that prevents evolution from being patently ridiculous at the outset. Evolution needs billions of years and that time is supplied by the geological timescale.

If secular prehistory describes the past, then Genesis is not true. If so, it cannot be considered God's Word. If so, how can the rest of the Bible be trusted? It's an easy step from the absence of divine revelation to the absence of the Divine in our lives. That is why our culture is now thoroughly secular and why many Christians simply live with this uncomfortable inconsistency. But we cannot manage such a fundamental contradiction for very long. Therefore, we must face it. And the first step is to understand how we got here."(pp.3.13-4)

"Naturalism began as a minority view, but one strongly held by Enlightenment intellectuals. Its proponents offered conciliatory lip service to 'religion', took advantage of Christian tolerance, and talked up compromise at every turn. As naturalism grew in strength, the gloves came off. Today its advocates are often dogmatic and arrogant ... the very vices once attributed to their foes."

"... the early uniformitarians did an end run - they mumbled agreement with the rest of the Bible, but inserted a 'prehistory' before Adam and Eve walked in the garden. Thus, they did not have to deny the Bible; just muddy up the

first three words.

Their stratagem worked. Theologians saw no great challenge to their turf, and gladly traded a small concession for membership in the 'smart' crowd. Soon, the idea of prehistory settled comfortably into the culture as generation after generation were taught in schools that prehistory was true, while simultaneously being taught not to worry about it in Sunday School."

"... deep time was first an foremost a titillating idea that there was time outside the Bible - an alternate universe where science could displace theology and God was not welcome. The amount of time did not matter; that was a detail to be resolved later."

"For nearly a century, the public has been led to believe that radiometric dating is the one true clock." "But professional stratigraphers have known all along that the real 'clock' is biological evolution. Rocks are ordered by fossils and fossils by their evolutionary stage. This is why geologists share the panic of biologists when evolution is attacked. The credibility of the timescale is linked to that of evolution."

"Radiometric dating is not the magic hammer that can set stratigraphic boundaries for the timescale. Its weaknesses are kept under wraps; otherwise the establishment might have to admit what creationists have been saying for decades - that deep time has never been demonstrated. When it comes down to Earth's true age, an honest empiricist would confess "I don't know." (pp.51.53.81.108.125; Se gjerne Robert Carter (Ed.): Evolution's Achilles' Heels - 9 Ph.D. scientists explain evolution's fatal flaws - in areas claimed to be its greatest strengths.)

"How much are we spending on policies based on years of unproven uniformitarian history? For example, a hot topic today is climate change. How might our view of climate change be affected by understanding that Earth is only a few thousand years old, and that it suffered a global cataclysm about 4,500 years ago? Yet policy planners never even stop to consider that option. They instead spend billions based on secular mythology." (Reed p.208)

"I was totally sold on evolution. It was my religion; it defined how I saw everything, it was my value system and my reason for being. Later, I came to believe in "God", but this still did not significantly change my intellectual outlook regarding origins. However, still later, as I began to personally know and submit to Jesus, I started to be fundamentally changed - in every respect. This included my mind, and how I viewed science and history. I would not say that science led me to the Lord (which is the experience of some). Rather I would say Jesus opened my eyes to His creation - I was blind, and gradually I could see. It sounds simple, but it was a slow and painful process. I still only see "as through a glass, darkly" <1 Cor.13:12>. But I see so much more than I could before!"

Plant geneticist og forfatter av Genetic Entropy and the Mystery of the Genome, John Sanford (i Jonathan Sarfati & Gary Bates (Eds): Busting Myths - 30 Ph.D. scientists who believe the Bible and its account of origins; pp.123-6)

"Selection slows mutational degeneration, but it does not even begin to actually stop it. So even with intense selection, the changes are going the wrong way - toward extinction!"

"Dr. Sanford's point above is explained much further in his book, the result of many years of intense study. He summarizes as follows:

This involved a complete re-evaluation of everything I thought I knew about evolutionary genetic theory. It systematically examines the problems underlying classic neo-Darwinian theory. The bottom line is that Darwinian theory fails on every level. It fails for at least four reasons:

1. mutations arise faster than selection can eliminate them
2. mutations are overwhelmingly too subtle to be "selectable"
3. "biological noise" and "survival of the luckiest" overwhelm selection
4. bad mutations are physically linked to good mutations, so that they cannot

be separated in inheritance (to get rid of the bad and keep the good). The result is that all higher genomes must clearly degenerate. This is exactly what we could expect in light of Scripture - with the Fall - and is consistent with the declining life expectancies after the Flood that the Bible records.""

John Sanford hadde sitt virke ved Cornell University. Det hadde også ateist & evolusjonsbiolog William B. Provine. Phillip E. Johnson forteller (Darwin on Trial, 20th anniv.ed. p.199): "William Provine wrote a scathing response to my article "Evolution as Dogma" in First Things, but then agreed that we have one important point in common. In his words, we both think that "prominent evolutionists have joined with equally prominent theologians and religious leaders to sweep under the rug the incompatibilities of evolution and <theistic> religion, and we both deplore this strategy.""

"-Ung jord-kreasjonister har en tendens til å hevde at om man ikke tenker som dem, så har man ikke tillit til Bibelen", sier gen.sekr. Øyvind Åsland, Norsk Luthersk Misjonssamband (Vårt Land 17.07.17).

'Ung jord-kreasjonister' har "en tendens til å" mene at når en teolog tenker anderledes enn Bibelen om eks.vis jordens skapelse, så fremviser teologen sviktende tillit til Bibelen. Med konsekvens for menneskers timelige vel og evige salighet. Som Jesus foreholder "Israels lærer" (Joh.3,12): "Når jeg har sagt eder de jordiske ting, og I ikke tror, hvorledes skal I da tro om jeg sier eder de himmelske?"

"-Jeg har en veldig tiltro til disse som mener det er mulig å forene en sterk tillit til Bibelen, samtidig som man mener at jorden er skapt via evolusjon", sier Åsland under henvisning til "personer i NLM-miljøet som både er vitenskapsmenn og teologer" (V.L.), og Åsland legger samtidig for dagen en tilsvarende de facto mistro til eksempelvis dem som implisitt hevder anderledes: Guds "usynlige vesen, både hans evige kraft og hans guddommelighet, er synlig fra verdens skapelse av, idet det kjennes av hans gjerninger" (Jesu Kristi apostel Paulus, Rom.1,20). "... synlig fra verdens skapelse ..."; her forutsettes at noen kan se. Og noen kunne; fra skapningens begynnelse; dennes tidspunkt er et overkommelig regnestykke. "... fra skapningens begynnelse skapte Gud dem til mann og kvinne." (Jesus Kristus, Mark.10,6) Jfr. Luk.11,50-51.

Vårt Land skriver "Åsland frykter at særlig ungdom kan ta påstandene om en ung jord for god fisk. Men så møter de kunnskap som overbeviser dem om at teorien ikke holder mål. -Da kan de risikere å miste troen i samme slengen, sier han." Hvilken tro? Åslands tro?

Erfaringen er at "troen" evt. faller som dominobrikker begynnende med begynnelsen: "I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden." (1.Mos.1,1) "... i seks dager gjorde Herren himmelen og jorden, havet og alt det som i dem er". (2.Mos. 20,11) Tidspunktet er som nevnt et regnestykke.

Siste gang Bibelen nytter ordet evangelium (Åp.14,6-7), gjelder en engel "som hadde et evig evangelium å forkynne ... og han sa med høi røst: Frykt Gud og gi ham ære! for timen for hans dom er kommet; og tilbed ham som gjorde himmelen og jorden og havet og vannkildene!"

Enn om ungdom i bedehus, NLM-forsamlinger og NLM-skoler møtte "kunnskap som overbeviser dem om at" det Åsland kaller "teorien" holder mål; bibellærere, skolelærere og generalsekretærer som "omstyrter tankebygninger og enhver høide som reiser sig mot kunnskapen om Gud, og tar enhver tanke til fange under lydigheten mot Kristus" (2.Kor.10,5)?

"-Jeg er ikke vitenskapsmann, men misjonær og teolog. Om det tok lang eller kort tid er ikke et avgjørende spørsmål for min tro. Poenget for meg er at

Gud sto bak, sier Åsland."

Og det er avklarende at Åsland avklarer hva (hvem) han tror. (Joh.5,45-47)

"For meg er det sentralt kva Bibelen seier for "Heile skrifta er innanda av Gud (Paulus andre brev til Timoteus 3,16).

Etter dei to første kapitla i Bibelen der Gud er nøye omtala som veldig skapar, har eg notert 150 andre sitat elles i Bibelen om Gud som skapar og skaparverket hans og det er truleg også fleire. Dette fortel meg at Gud som skapar er heilt sentral i vår kristne tru." Skriver prof.em. NMBU, Trygve Gjedrem i leserbrev, NLMs organ Utsyn 7/-17; og Gjedrem spør innledningsvis "Kvar står NLM i striden om evolusjonslæra?"

"Det eg saknar er kvar i Bibelen det står noko om evolusjon og evolusjonsteorien?"

Gjedrem skriver med bakgrunn i red. Espen Ottosens "omtale av boka: Evolusjon eller kristen tro? - Ja takk begge deler av Atle Ottosen Søvik og Bjørn Are Davidsen. Espen Ottosen er langt på veg samd med forfattere og skriv: "Stort sett synes jeg forfatterne lykkes med sitt mål: Å vise at evolusjonslæren kan kombineres med en klassisk kristen tro".

(Om O.Søvik & Davidsens bok samt Ottosens anmeldelse av samme; se D.J.H.: "Evolusjon eller kristen tro?" og "Espen Ottosen; IV"; kommentar-avisa.no)

'Klassisk' kristen tro utgår fra "Skriften aléne" hvor en evt. oppdukkende evolusjonslære sees i lys av Skriften som bl.a. forteller at "Gud så på alt det han hadde gjort, og se, det var såre godt. Og det blev aften, og det blev morgen, sjettede dag."

Davidsen & Ottosen Søviks tro fremgår eks.vis av deres boks konklusjon (s.201): "Vårt håp etter denne gjennomgangen er ikke å ha funnet de endelige svar på hvordan kristendommen skal forstås i lys av evolusjonen." "Vi tror Gud skapte en selvstendig verden, med en biologisk utvikling der smerte var naturlig og fysisk død nødvendig."

Vi har forsåvidt forlatt gen.sekr. Øyvind Åslands tro og er over i ass.gen.sekr. Espen Ottosens:

I 2014 leverte Espen Ottosen boken Hvorfor skriver ikke Gud på himmelen? - Litt om min tvil Mest om min tro; hvor vi får innsikt i ass.gen.sekr.'s tro; eks. vis innbefatter Ottosens tro Koranen 29,46 ("Our God and your God is one"):

"For eksempel er både jøder, muslimer og kristne overbevist om at Gud er universets opphav, Vi står også sammen om å tro at Gud på en særlig måte gjorde seg kjent overfor Abraham og Moses."(E.O.s.134)

Koranens pre-muhammedanske Ilah og eksplisitte fornektelse av Guds Sønn (5,75) er grunnleggende inkompatibelt med Bibelens åpenbarte Gud.

Men Ottosen og evolusjon; et par eksempler fra hans bok (se ellers min 'anmeldelse' "Espen Ottosen; III", kommentar-avisa.no):

"Bibelens skapelsesberetning er poetisk i formen og bør ikke leses som en vitenskapelig fremstilling".(s.105)

"Most importantly, the Hebrew grammar of Genesis shows that Genesis 1-11 has the same literary style as Genesis 12-50, which no one doubt is historical narrative."."In fact, the Bible has a poetic celebration of God's creative work of Genesis - Psalm 104 - so if we want to see what a poetic account of creation looks like, that's where to look." (Jonathan Sarfati: Refuting Compromise (2. ed.) pp.99.94)

"Hva så med 2. Mosebok 20,9-11?" ("For i seks dager gjorde Herren himmelen og jorden...") "Viser ikke dette at skapelsesberetningen må forstås slik at Gud skapte verden på seks vanlige dager? Det er ikke sikkert".(s.104-5)

"The word "for" (Heb... also having the sense "because") at the beginning of this expression is a causal explanation, showing that the creation week is the very basis of the working week. In these passages, it's explicit that the creation days were the same as those of the human work week. There is no point

even trying to understand the Bible if a word in the same passage and same grammatical context can switch meanings, without any hint in the text itself." (Sarfaty p.72)

8

Og Ottosen er forøvrig som Åsland, "misjonær og teolog": (s.71) "Tjue år gammel begynte jeg å studere teologi. Først gikk jeg fire år på Fjellhaug Misjonsskole, og deretter fullførte jeg teologistudiet på Menighetsfakultetet (MF)." Så langt fedrenes misjonssamband.

"Peter Hitchens is the brother of the prominent atheist Christopher Hitchens. He is an award-winning columnist and author, and currently writes for the British newspaper, The Mail on Sunday. Unlike his brother, Peter professes a Christian faith... as a teenager, he had rejected the Christian beliefs with which he had been raised as a child - even to the point of publicly burning a Bible - and joined the generation who were 'too clever to believe'. He embraced 'the faith of the faithless age', that science could explain everything we needed to know without reference to God. So vehemently had he turned away from God that he was almost physically disgusted by those who believed (p. 74.)" Vi leser Dominic Stathams anmeldelse av Hitchens' The Rage Against God (J. Creation; creation.com/intolerance-of-new-atheists)

"The evidently religious nature of the Islamic war against the secular state of Israel, for example, is forgotten as the Arab coalition against Israel is regarded by the left as being in opposition to colonialism and therefore 'progressive'. In their claim that religion causes wars, their real target is Christianity, and the real beneficiary of their anti-Christian rants will be Islam, which remains totally uncowed by the New Atheism, and singularly unimpressed by Western wealth and military power (pp.97,98)."

"An absolute moral code, he asserts, must be beyond human power to alter. Only God-given laws will stand above brute force and the belief, often embraced by totalitarians, that the strongest (or fittest) is always right. Only these limit the power of Kings and give rise to safeguards such as Magna Carta, Habeas Corpus and the Bill of Rights."

(En lang parentes; "... a fact brought to light by the well known Presbyterian pastor and television preacher, Dr. D. James Kennedy, in a sermon on the subject of church and state: "In reading over the Constitutions of all fifty of our states, I discovered something which some of you may not know: there is in all fifty, without exception, an appeal or a prayer to the Almighty God of this universe... Through all fifty state Constitutions, without exception, there runs this same appeal and reference to God who is the Creator of our liberties and the preserver of our freedoms."" (Tim LaHaye: Faith of our Founding Fathers - A Comprehensive Study of America's Christian Foundations; 1994,p.93)

"Samuel Adams, the "Father of the American Revolution" and a signer of the Declaration of Independence, wrote: "The right to freedom being the gift of God Almighty ... 'The Rights of the Colonists as Christians'... may be best understood by reading and carefully studying the institutes of the great Law Giver ... which are to be found clearly written and promulgated in the New Testament."" (p.188)

"America's Constitution is a magnificent document, worthy of five years of bicentennial celebration. This wouldn't be the case, however, if our predominantly Christian Founding Fathers hadn't rejected the enlightenment theories of Europe, with their ideas of unrestrained democracy. Instead, the accurate view of a fallen and unreliable human nature provided by the Bible caused them to establish a limited government, with a system of checks and balances and the guarantee of a bill of rights. All together, this guaranteed freedom with responsibility. The reason these wise men understood what the secularists of the

Enlightenment could not, was the permeating influence of the Christian consensus of their day." "The more than four million citizens who shared in the founding of this republic were not only Christian, but also overwhelmingly Protestant. Even the state of Maryland, which was founded in part as a refuge for persecuted Catholics, welcomed very few Catholic immigrants prior to the Revolutionary War. It was another seventy years before Catholic immigration became pronounced."(pp.67-8)

"... the testimony of President George Washington in his farewell address... "Of all the dispositions and habits which lead to political prosperity, religion and morality are indispensable supports.... Let us with caution indulge the supposition that morality can be maintained without religion.... Reason and experience both forbid us to expect that National morality can prevail in exclusion of religious principle.""(p.91)

I gen. Washingtons etterlatte papirer fantes en, av ham håndskreven, bønnebok (LaHaye p.112); for tirsdags morgen leses: "O Lord our God, most mighty and merciful Father, I, thine unworthy creature and servant, do once more approach Thy presence. Though not worthy to appear befor Thee, because of my natural corruptions, and the many sins and transgressions which I have committed against Thy Divine Majesty; yet I beseech Thee, for the sake of Him in whom Thou art well pleased, the Lord Jesus Christ, to admit me to render Thee deserved thanks and praises for Thy manifold mercies extended toward me.... Bless the people of this land, be a Father to the fatherless, a Comforter to the comfortless, a Deliverer to the captives, and a Physician to the sick. Let Thy blessings be upon our friends, kindred and families. Be our Guide this day and forever through Jesus Christ in whose blessed form of prayer I conclude my weak petitions - Our Father, who art in heaven, hallowed be Thy Name..."

"When I first saw a painting of George Washington framed by a toilet seat, hanging on the walls of a local junior college, I realized that the history revisionists had gone to far. That 1975 disrespect was the direct result of a plan set in motion by "experts" on the Carnegie Foundation board of trustees back as early as 1903.

Norman Dodd, director of research for the Reece Committee, established by the U.S. Congress in 1954, revealed that a study of the activities of tax-free foundations in this country during the past fifty years indicated that some of their enormous resources had been used (\$30 million a year from Carnegie alone, plus the Rockefeller and Ford Foundations) to change the perception of history. Instead of presenting our national heroes like George Washington, Thomas Jefferson, Benjamin Franklin, and others as men of integrity and virtue, they were purposely presented as crass human beings who used their public notoriety for personal advantage."

"Norman Dodd, in a private video testimony to a Dallas doctor, explained how the Carnegie Foundation board had planned the rewriting of history... To the credit of scholars in 1904-1910, the Carnegie board couldn't find any who were willing. But the board did find bright, young collegians, sent them to graduate school, and then financed them to rewrite history to conform to what is today called "a contemporary view of history."

As bizarre as that may sound, it does support an observation I have made in my research of over 600 books in the Library of Congress: If you wish to find the Christian views of our Founding Fathers, you must go back to books written more than fifty years ago."(pp.5-6)

Hit kom forresten evolusjonismen i betydelig grad ved Georg Morris Cohen Brandes; "Jeg hader kristendommen indtil marven i mine ben", skriver han i brev fra Napoli 10. juli 1871; før han vender hjem, hvor "den offentlige mening" "skal modtage det stempel jeg vil give den", den "skal lære at lystre og behandles som den canaille den er". (Brev, Rom 18. juni; sit. Krarup s.58-9)

"Hvad er et menneske?" Søren Krarup spørger. (Det moderne sammenbrud - 1789-1984; 2.udg. 2001, s.31)

10

"Spørger man Kierkegaard og Marx, vil man høre diametralt modsatte svar... Disse to er de egentlige antagonistener i de seneste århundreders europæiske åndshistorie - men det er forblevet mærkeligt upåagtet. Dels blev Kierkegaards forfatterskab mest læst i eksklusiv kirkelig-teologisk sammenhæng, dels søgte Marx' humanistiske åndsfæller bevidst at om- og bortfortolke Kierkegaards anliggende, så at de kunde bruge det i deres egen krig med kristendommen - begyndende med Georg Brandes' agitatoriske bog fra 1877".

For der er "et forfatterskab som foruroliger Georg Brandes. Han kan nok nedgøre dansk åndsliv og litteratur for et ungt og uvidende publikum, han kan nok gøre indtryk i offentligheden, når han fremstiller kristendom som obskurantisme og klerikalisme, han kan nok hævde, at fremskridtsideerne og den moderne videnskab er enhver kristen tænkning langt overløgen - men han ved godt, at der kan rejses tvivl om den ting. Som student har han læst Søren Kierkegaard med den største betagelse, og selv om han har læst ham rent æstetisk og kun på skrømt eller i æstetisk forstand været anfægtet af problemstillingen, så ved han godt, at her er en åndsmagt, som ingen kommer udenom. Men den er kristen. Forfatterskabet er religiøst fra først til sidst, har Kierkegaard selv meddelt, og det vil sige, at kristendommens anfægtende problemstillinger vil melde sig påny. Kierkegaard kan ikke slettes ud. Hans forfatterskab ligger som en uberegnelig trussel imod en humanisme, der hævder at være færdig med kristendommens tale om Gud og menneske. Her er en modstander, som virkelig er farlig, fordi han i enhver forstand er stor."

"Georg Brandes' bog om Søren Kierkegaard er forsøget på at vildlede den danske opinion vedrørende Kierkegaards forfatterskab, og det er således forsøget på at afparere angrebet, før det sætter ind. Kan det lykkes ham at kaste sand i øjnene på dem, der læser ham, vil disse have svært ved at finde ud af, hvad der står. Når Georg Brandes så at sige overtager Kierkegaard og fastsætter, hvordan han skal opfattes, er der endnu en forhindring at skulle over for dem, der måtte have forceret samtidens almindelige forargelse og udbredte misforståelser. En misforståelse til. Et skilt, der viser i den gale retning for at lede folk på vildspor. Det er tilfældet med denne bog fra 1877, og hundrede år efter kan man konstatere, at Georg Brandes jo i høj grad fik held mid sit forehavende."

"Så er jeg endelig den første og eneste som har påvist Tegnér's fritænkeri og gjort ham til alle tider uanvendelig som kirkefader i Sverig", skriver Georg Brandes i 1878 i anledning af sin bog om den svenske digter, og med disse ord har han portrætteret hensigten med Kierkegaard-bogen. At gøre Kierkegaard uanvendelig som kirkefader eller kristelig forfatter. At tage kirkekampen til sig i kampen mod kristendommen." (s.82-5)

"Han bekender det selv i et privat Brev til Nietzsche", skriver Konrad Simonsen (med ref. Nietzsches gesammelte Briefe, III, Bd. I., p.282), "nemlig, at hans Bog om Kierkegaard var en Slags Stridsskrift, forfattet for at hæmme Kierkegaards Indflydelse."

"Positivismen kan opfattes som en naturvidenskabens filosofi, og både Comte, Mill, Taine og Littré fulgte disse videnskabers udvikling med stor årvågenhed. Man kunde have ventet, at Brandes, der i sine anmeldelser og forelæsninger slog om sig med udtryk fra botanik, zoologi og anatomi, havde læst de skrifter, hvormed naturvidenskabsmændene bidrog til den filosofiske meningsudveksling. Det synes ikke at være tilfældet... End ikke Darwin... synes han at have læst", men fra "1869 er han fuld af lovord for naturvidenskaben "i al sin unge Herlighed", "og han gjorde i gennembrudsåret Darwin til den store profet, vor tids Copernicus, hvis lære vil slå den ortodoxe moral til jorden." (Henning Fenger: Georg Brandes' læreår - læsning ideer smag kritik 1857-1872, s.221-2)

Utviklingslæren skrives ha sin talsmann ved Kristiania universitet i zoologi- 11
professor Georg Ossian Sars fra 1874, men

"Den positivistiske åndsstrømning brøt igjennom i Norge i 1876, det år da
Georg Brandes holdt sine <Kierkegaard-> forelesninger i Christiania og Bjørnson
markerte sitt brudd med den kirkelige kristendom." Skriver Einar Moolland (No.
krk.hist. i det 19. årh.); Brandes "ville ha debatt om de åndelige spørsmål,
og kirken måtte skilles fra staten."

"Verknaden åt Brandes ville likevel ikkje ha fått så djupe og varige fylgjer
om ikkje dei store diktarane våre hadde stelt seg på same side" (Arne Bergs-
gård), men Brandes "drog snart den eine etter den andre av dei norske åndshov-
dingane med seg. Diktarane Bjørnson, Ibsen, Kielland og Garborg, historieskri-
varen Sars og mange andre. Det var slutt på det ortodokse veldet. Ja, det slo
om så fort og hardt, at etter denne tid har det ikkje vore "fint" her i Noreg
å tru på Bibelen." (Oscar Handeland: Vårlysning I)

Og Philadelphia-grunnloven vedblir; Eidsvolds-grunnloven ble, mot tre stemmer,
relegert 21. mai 2012. Lang parentes slutt; tilbake til Statham og Hitchens:)

"Peter asks, "Why is there such a fury against religion now?" He answers,
"Only one reliable force stands in the way of the power of the strong over the
weak ... Only one reliable force restrains the hand of the man of power. And
in an age of powerworship, the Christian religion has become the principal ob-
stacle to the desire of earthly utopians for absolute power" (p. 83).

"The great assault on God in Europe and North America, he believes, is a spe-
cific attack on Christianity. Jesus' dictum, "My kingdom is not of this world"
(John 18:36) asserts that the utopian society of which the secularists dream
is unattainable; and his statement, "the poor you will always have with you"
(Matt. 22:11), refutes their belief that their quest for absolute power is
justified because, one day, it will produce the perfect world. The Christian
assertion that there is absolute truth and unalterable, divinely appointed
laws repudiates their belief that morality is relative and that the end jus-
tifies the means. Christianity alone, he maintains, stands against the new
alliance between political utopianism and the new cult of the unrestrained
self, unleashed upon the Western world by many modern intellectuals (p. 98).
In his search for the answer to the question, 'Why do atheists want there to
be no God?', Peter makes an interesting reference to Thomas Nagel, Professor of
Philosophy and Law at New York University. In his book *The last Word*, Nagel
discussed his fear of religion and wrote,

"I speak from experience, being strongly subject to this fear myself: I want
atheism to be true and am made uneasy by the fact that some of the most intel-
ligent and well-informed people I know are religious believers ... I don't
want there to be a God; I don't want the universe to be like that" (p. 109).
Interestingly, Nagel continues, "My guess is that this cosmic authority pro-
blem is not a rare condition and that it is responsible for much of the scien-
tism and reductionism of our time. One of the tendencies it supports is the
ludicrous overuse*to explain everything about life, including everything about
the human mind ... There might still be thought to be a religious threat in the
existence of the laws of physics themselves ... but <this> seems to be less
alarming to most atheists" (pp. 109, 110),"

"In the last part of his book, Peter eloquently describes the vigour and deter-
mination with which the New Atheists are pursuing their cause. Secularism, he
argues, is fundamentally a political movement which seeks, with increasing
energy, to remove the Christian restraints on power and the remaining traces
of Christian moral law. In their zeal to establish their dream of a godless
utopia, Peter likens them to the antitheist Communist regimes which unapologe-
tically brought tyranny and destruction upon millions. Soviet Communism, he

* ... of evolutionary biology

writes, "used the same language, treasured the same hopes and appealed to the same constituency as Western atheism does today" (p. 121)". 12

(Ny lang parentes: "We conduct, and will continue to conduct, propaganda against religious prejudices. The laws of our country recognize the right of every citizen to profess any religion. That is a matter for the conscience of each individual. That is precisely why we separated the church from the state. But in separating the church from the state and proclaiming freedom of conscience we at the same time preserved the right of every citizen to combat religion, all religion, by argument, by propaganda and agitation." (Josef Stalin; Bergman p.294)

Og senere Adolf Hitler; det er "verdt å merke seg at han oppfattet religion og overtro på den ene siden, og fornuft og vitenskap på den annen, som retoriske og saklige motpoler. "Kristendommens dogmer vil bli slått i stykker av vitenskapen," erklærte han, og hørtes ut som en hvilken som helst rasjonalist eller opplysningsfilosof. Også i andre sammenhenger kunne han høres ut som et vanlig medlem av Human-Etisk Forbund: "Kirken befinner seg i en evig konflikt med den frie forskningen. <...> I dag må skolebarn i religionstimen klokken 10 lære seg Biblens skapelsesberetning, mens de i naturfagtimen klokken 11 lærer om utviklingsteorien. Og de to står i absolutt motstrid til hverandre." (Øystein Sørensen: Drømmen om det fullkomne samfunn - Fire totalitære ideologier - én totalitær mentalitet?; s.146-7)

Eller enda senere Clinton Richard Dawkins: "I raised the question of the rights of children to be protected from their parents. This seemed to be a complete "no no" to the lawyers. It seemed to be absolutely foreign to the American legal system. And... I read about children being homeschooled - taken out of school because their parents don't want them to learn certain things in science... The parents can deprive their children of an education in what is absolutely normal, accepted science and that is their right. And I'm wondering what you think of this... does anybody else think that children have some sort of right to an education if their parents are trying to stop them getting an education?" (Richard Barns: The Dawkins Proof for the existence of God; p.26; thedawkinsproof.com)

"Hitler forestilte seg følgende løsning: Menneskene skulle få ha rett til sin "private tro", også når det var tale om "overtro". Men det skulle ikke være aktuelt å utsette det nasjonalsosialistiske partiet for noen konkurranse fra kirkene. Kirkene skulle forbys å blande seg inn i samfunnsmessige anliggender og forkynne læresetninger som sto i motstrid til den nasjonalsosialistiske læren. Og barn skulle oppdras grundig i nasjonalsosialismen fra første stund, så de ikke ble fristet av det der kristne religion (eller for den saks skyld andre åndelige konkurrenter) kunne tilby. I fremtiden skulle ungdommen bare lære sannheten, avsluttet Hitler - "sannheten" ble i denne sammenheng forstått som synonymt med nasjonalsosialismen." (Sørensen s.144)

"In February 2008 The Observer mentioned her<"Melissa Busekros, a fifteen-year-old German girl, who was taken from her family by a group of social workers backed by fifteen police officers because ..."> case <"Melissa had not been doing well in some of her classes and so her parents decided to tutor her themselves"> and reported that a number of home-educating German families had been forced to flee to the United Kingdom to prevent the abduction of their children. Home education was banned in Germany in 1938 because, as The Observer put it, "Hitler wanted the Nazi state to have complete control of young minds". That same law is still being forcefully used today. One father, now settled in England said, "We can never go back. If we do, our children will be removed, as the German government says they are the property of the state now."" (Barns p.24) Fortsatt Statham og Hitchens:)

"Although presently in Europe and North America, their methods stop short of physical violence, instead they drive their opponents from public debate by scorn, misrepresentation and smears (p. 126) - and he could have added,

firing them from their jobs, as documented in Jerry Bergman's book Slaughter of the Dissidents and Ben Stein's documentary Expelled."

13

"As for Melissa Busekros, she was first detained in a "Child Psychiatry Unit" and later placed in a foster home. But on the day of her sixteenth birthday, at which age she had more legal autonomy, she escaped in the early hours of the morning and returned to her family. The Observer reported that "she... has since been left alone by the authorities"." (Barns pp.24-5)

Back in 2007, unnoticed by many, the Council of Europe passed a resolution which was nothing less than a full-frontal assault upon biblical Christianity. At the heart of their stated concerns was, "The values that form the very essence of the Council of Europe risk being directly threatened by creationist fundamentalists." They claimed, moreover, "It is impossible to reconcile faith and science" and contrasted ideas involving God (which they labeled "absurd") with evolution, which they asserted to be "the central theory for our understanding of life on earth and for the reassessment of the foundations of our societies" (emphasis added)."

Philip Bell, CEO Creation Ministries International (UK/Europe), skriver. (creation.com/resisting-the-secular-slide . Ref. Resolution 1580, Council of Europe, 2007; en leserkommentar oppgir link: <http://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/X2H-Xref-ViewPDF.asp?FileID=17592&lang=en>)

Bell fortsetter: "Notice the acknowledgement that the creation/evolution issue is a foundational one. As CMI's many articles, books, DVDs and other resources highlight, it is only when Genesis is affirmed as history that Christian teachings on morality, ethics and the Gospel of Christ have a firm foundation. These things cannot be logically defended (founded) upon a belief in evolution and/or long ages of death-and-struggle. Therefore, the constantly-changing moral zeitgeist which we witness in society today is undeniably associated with peoples' embracing evolution.

The aforementioned European resolution goes further still: "Creationism, if we are not careful, may be a threat to human rights, which are at the heart of the concerns of the Council of Europe", strongly urging member states to "firmly oppose the teaching of creationism". It is quite clear that the Council of Europe sees where the real battle rages. Biblical creationist teaching must be resisted at all costs because the Christian morality and ethics founded upon it are an offence to the nonbelievers. True Christianity (as opposed to the inoffensive, non-evangelistic privatised variety) is a threat to their 'right' to enjoy, practice and promote sinful attitudes and behaviours, free from any criticism."

Hvor kom den forresten fra, den vestlige "science" Europarådet fremholder?

"Just as a group of eighteenth-century philosophers invented the notion of the "Dark Ages" to discredit Christianity, they labeled their own era the "Enlightenment" on grounds that religious darkness had finally been dispelled by secular humanism." "Of course, not one of these "Enlightened" figures played any part in the scientific enterprise. What about those who did? Were they a bunch of skeptics too? Hardly."

"... the superb scientific achievements of the sixteenth and seventeenth centuries were the work not of skeptics but of Christian men - at least 60 percent of whom were devout. The era of the "Enlightenment" is as imaginary as the era of the "Dark Ages," both myths perpetrated by the same people for the same reasons." (Rodney Stark; How the West Won - The Neglected Story of the Triumph of Modernity; pp.309-10; se ellers Henry Morris: Men of Science, Men of God.)

"Many atheists and their compromising churchian allies claim that biblical belief and science are mortal enemies. Yet historians of science, even non-Christ-

ians, have pointed out that modern science first flourished under a Christian worldview, while it was stillborn in other cultures such as ancient Greece, China and Arabia." Slik åpner Jonathan Sarfati's artikkel The Biblical Roots of Modern Science - A Christian worldview, and in particular a plain understanding of Scripture and Adam's Fall, was essential for the rise of modern science; finnes på CREATION.COM/ROOTS

14

ETTERSKRIFT

"Verdi-ordet er ikkje berre modernisert, det er postmodernisert. Det kan fyllast med kva det skal vera", skriver Jan Inge Sørbø (Dag og Tid 04.08.17) i en kommentar der vi ellers får en noe 'revidert' fremstilling av Ronald Fangen,

Men først Allan Bloom; The Closing of the American Mind (Simon & Schuster ed. -88; pp.142-3):

"The opposition between good and evil is not negotiable and is a cause of war. Those who are interested in "conflict resolution" find it much easier to reduce the tension between values than between good and evil. Values are insubstantial stuff, existing primarily in the imagination, while death is real. The term "value," meaning the radical subjectivity of all belief about good and evil, serves the easygoing quest for comfortable selfpreservation." "One need not feel bad about or uncomfortable with oneself when just a little value adjustment is necessary. And this longing to shuck off constraints and have one peaceful, happy world is the first of the affinities between our real American world and that of German philosophy in its most advanced form".

"God is dead." Good and evil now for the first time appeared as values, of which there have been a thousand and one, none rationally or objectively preferable to any other. The salutary illusion about the existence of good and evil has been definitively dispelled. For Nietzsche this was an unparalleled catastrophe; it meant the decomposition of culture and the loss of human aspiration."

"My professors, many of whom were to become very famous, did not tend to be philosophic and did not dig back into the sources of the new language and categories they were using. They thought that these were scientific discoveries like any others, which were to be used in order to make further discoveries." (p.149)

"It was not until the sixties that the value insight began to have its true effects in the United States, as it had had in Germany thirty years earlier. Suddenly a new generation that had not lived off inherited value fat, that had been educated in philosophic and scientific indifference to good and evil, came on the scene representing value commitment and taught their elders a most unpleasant lesson."(p.151)

"The self-understanding of hippies, yippies, yuppies, panthers, prelates and presidents has unconsciously been formed by German thought of a half-century earlier; Herbert Marcuse's accent has been turned into a Middle Western twang; the echt Deutsch label has been replaced by a Made in America label... my studies have led me ineluctably back to the half-hidden and thrilling origins of all this, providing me a standpoint from which I look in both directions, forward to our evolving American life and backward to the profound philosophical reflection that broke with and then buried the philosophic tradition, with the most ambiguous intellectual, moral and political consequences."(p.147)

Herbert Marcuse, ja; 'Frankfurter-skolen'; og eks.vis. Antonio Gramsci; jeg siterer Raymond V. Raehn's (nett-) artikkel The Historical Roots of "Political Correctness":

Antonio Gramsci "is noted for his theory of cultural hegemony as the means to class dominance. In his view, a new "Communist man" had to be created before

any political revolution was possible. This led to a focus on the efforts of intellectuals in the fields of education and culture. Gramsci envisioned a long march through the society's institutions, including the government, the judiciary, the military, the schools and the media. He also concluded that so long as the workers had a Christian soul, they would not respond to revolutionary appeals."

Eller Georg Lukacs; "... in 1919, Lukacs launched what became known as "Cultural Terrorism." As part of this terrorism he instituted a radical sex education program in Hungarian schools. Hungarian children were instructed in free love, sexual intercourse, the archaic nature of middle-class family codes, the out-datedness of monogamy, and the irrelevance of religion, which deprives man of all pleasures. Women, too, were called to rebel against the sexual mores of the time. Lukacs's campaign of "Cultural Terrorism" was a precursor to what Political Correctness would later bring to American Schools."

"The Frankfurt School's studies combined Marxist analysis with Freudian psychoanalysis to form the basis of what became known as "Critical Theory." Critical Theory was essentially destructive criticism of the main elements of Western culture, including Christianity, capitalism, authority, the family, patriarchy, hierarchy, morality, tradition, sexual restraint, loyalty, patriotism, nationalism, heredity, ethnocentrism, convention and conservatism." "...the Critical Theorists of the Frankfurt School recognized that traditional beliefs and the existing social structure would have to be destroyed and then replaced. The patriarchal social structure would be replaced with matriarchy; the belief that men and women are different and properly have different roles would be replaced with androgyny; and the belief that heterosexuality is normal would be replaced with the belief that homosexuality is "normal.""

"But the idea of transforming a patriarchy into a matriarchy - which is what a sex-role inversion is designed to do - can be connected directed to Friedrich Engels book *The Origin of the Family, Private Property, and the State*. First published in 1884, this book popularized the now-accepted feminist belief that deep-rooted discrimination against the oppressed female sex was a function of patriarchy. The belief that matriarchy was the solution to patriarchy flows from Marx's comments in *The German Ideology*, published in 1845."

"When addressing the general public, advocates of Political Correctness - or cultural Marxism, to give it its true name - present their beliefs attractively. It's all just a matter of being "sensitive" to other people, they say. They use words such as "tolerance" and "diversity", asking, "Why can't we all just get along?"

Men det var Marcuse: Herbert "Marcuse preached the "Great Refusal," a rejection of all basic Western concepts, sexual liberation and the merits of feminist and black revolutions. His primary thesis was that university students, ghetto blacks, the alienated, the asocial, and the Third World could take the place of the proletariat in the Communist revolution. In his book, *An Essay on Liberation*, Marcuse proclaimed his goals of a radical transvaluation of values; the relaxation of taboos; cultural subversion; Critical Theory; and a linguistic rebellion that would amount to a methodical reversal of meaning. As for racial conflict, Marcuse wrote that white men are guilty and that blacks are the most natural force of rebellion.

Marcuse may be the most important member of the Frankfurt School in terms of the origins of Political Correctness, because he was the critical link to the counterculture of the 1960s. His objective was clear: "One can rightfully speak of a cultural revolution, since the protest is directed toward the whole cultural establishment, including morality of existing society..." His means was liberating the powerful, primeval force of sex from its civilized restraints, a message preached in his book, *Eros and Civilization*, published in 1955. Marcuse became one of the main gurus of the 1960s adolescent sexual rebellion; he himself coined the expression, "make love, not war." With that role, the chain of Marxist influence via the Frankfurt School was completed; from Lukacs's

service as Deputy Commissar for Culture in the Bolshevik Hungarian government in 1919 to American students burning the flag and taking over college administration buildings in the 1960s. Today, many of these same colleges are bastions of Political Correctness, and the former student radicals have become the faculties."

Allan Bloom igjen; og ... musikk: "It is not only not reasonable, it is hostile to reason. Even when articulate speech is added, it is utterly subordinate to and determined by the music and the passions it expresses. Civilization or, to say the same thing, education is the taming or domestication of the soul's raw passions - not suppressing or excising them, which would deprive the soul of its energy - but forming and informing them as art... Armed with music, man can damn rational doubt. Out of the music emerge the gods that suit it, and they educate men by their example and their commandments."(pp.71-2)

"But rock music has one appeal only, a barbaric appeal, to sexual desire - not love, not éros, but sexual desire undeveloped and untutored. It acknowledges the first emanations of children's emerging sensuality and addresses them seriously, eliciting them and legitimating them, not as little sprouts that must be carefully tended in order to grow into gorgeous flowers, but as the real thing. Rock gives children, on a silver platter, with all the public authority of the entertainment industry, everything their parents always used to tell them they had to wait for until they grew up and would understand later. Young people know that rock has the beat of sexual intercourse. That is why Ravel's Bolero is the one piece of classical music that is commonly known and liked by them."(p.73)

"It may well be that a society's greatest madness seems normal to itself. The child I described has parents who have sacrificed to provide him with a good life and who have a great stake in his future happiness. They cannot believe that the musical vocation will contribute very much to that happiness. But there is nothing they can do about it. The family spiritual void has left the field open to rock music, and they cannot possibly forbid their children to listen to it. It is everywhere; all children listen to it; forbidding it would simply cause them to lose their children's affection and obedience... Better to set the faculty of denial in motion - avoid noticing what the words say, assume the kid will get over it. If he has early sex, that won't get in the way of his having stable relationships later. His drug use will certainly stop at pot. School is providing real values. And popular historicism provides the final salvation: there are new life-styles for new situations, and the older generation is there not to impose its values but to help the younger one to find its own."

"The result is nothing less than parent's loss of control over their children's moral education at a time when no one else is seriously concerned with it." (pp.75-6)

"It is interesting to note that the Left, which prides itself on its critical approach to "late capitalism" and is unrelenting and unsparing in its analysis of our other cultural phenomena, has in general given rock music a free ride... Its antinomianism and its longing for a world without constraint might seem to be the clarion of the proletarian revolution, and Marxists certainly do see that rock music dissolves the beliefs and morals necessary for liberal society and would approve of it for that alone. But the harmony between the young intellectual Left and rock is probably profounder than that. Herbert Marcuse appealed to university students in the sixties with a combination of Marx and Freud. In *Eros and Civilization* and *One Dimensional Man* he promised that the overcoming of capitalism and its false consciousness will result in a society where the greatest satisfactions are sexual, of a sort that the bourgeois moralist Freud called polymorphous and infantile. Rock music touches the same chord in the young."(pp.77-8)

Fra rock til barokk; samt Musik zu Gottes Ehre und Recreation des Gemüths; "Til sinnets rekreasjon i Bachs språkbruk vil si gjenskapelse eller gjenopprettelse av sinnets helhet og helse." (Ove Kr. Sundberg; J.S. Bach; s.90) "Man nyter den ikke, man oppbygges ved den", som Albert Schweitzer sa det om Wohltemperiertes Klavier.

"NB. With devotional music, God is always present in his grace", skriver Johann Sebastian Bach i margin av sin Abraham Calov studiebibel; 2.Krøn.5.

"That Bach's music could engender theory without freezing into theory demonstrates the strength of its scientific underpinning and the stirring power of its expressive message... when Beethoven called Bach the "progenitor of harmony," he echoed what the Berlin capellmeister Johann Friedrich Reichardt had proclaimed in 1784: Bach was "the greatest harmonists of all times and nations." Beethoven doubtless shared Reichardt's judgment expressed in an 1805 review of the first edition of Bach's solo works for violin, that these works were "perhaps the greatest example in any art form of a master's ability to move with freedom and assurance, even in chains." (Christoph Wolff: Johann Sebastian Bach - The Learned Musician; Norton ed. 2001; p.471; videre Wolff pp.10:7:)

"Who is this "man from whom all true musical wisdom proceeded"? In the absence of a true classical model such as we have in literature, art, and architecture going back to antiquity, Bach's musical science (its beauty and expression included) offers a stable frame of reference even today that neither a Palestrina nor a Monteverdi, a Handel, a Beethoven, nor any other composer can provide." "... a traditional element, typical of a pre-Enlightenment outlook, was Newton's firm belief that his discoveries "pointed to the operations of God." "... Bach's music - his search for truth - was affected more, both subconsciously and consciously, than that of any other contemporary musician by the spreading culture of Newtonianism and by the spirit of discovery that followed the Scientific Revolution, which no bright and keen intellect could escape. And under the umbrella of seventeenth-century Lutheran theology, Bach's musical discoveries - like Newton's scientific advances, which Bach almost certainly did not know - took him to areas of the creative mind undreamed of before and ultimately pointed to the operations of God."

Herbert Marcuse er død og borte i 1979. Søren Krarup skriver foråret 2001 Efterskrift til nytgivelsen av Det moderne Sammenbrud; fra 1984.

"68 er rigtignok død og borte, men 68'erne sidder på hele magten og former omhyggeligt opinionen i 68-ideologiens billede og holdning. Muren faldd, totalitarismen afsløredes totalt - men hvis vi troede, at det betød, at anti-totalitarismen eller friheden ville utbrede sig mod øst, blev vi skuffede, for det modsatte skete: totalitarismens ufrihed har bredt sig over Vesten, og i dag er en politisk korrekthet, der i sig bærer alle marxismens totalitære træk og humanistiske messianisme, enerådende i det Europa, der er blevet til EU."(s.216) "Dette demokrati med "demokratiske værdier" er jo ikke det demokrati, der beskytter friheden ved at dele magten i en udøvende, dømmende og lovgivende del, og det er således slet ikke demokrati, men et ideologisk instrument til gennemtvungelse af de korrækte værdier. Kongen er død, kongen leve! Totalitarismen døde, totalitarismen lever i Vesten, der hævdede at være i modsætning til kommunismen.

Vi lever uforandret, undertrykte og censurerede, i den linie, som udgår fra Oplysningstid og 1789 og hvis danske stationer jeg søgte at skildre i den bog, der udkom i 1984.

Det betyder naturligvis, at totalitarismens hovedmodstander, det kristelige sandhedsvidne, den radikale oprører imod den politiske korrektheds menneskeforagt, bliver fortiet og fortrængt, og sådan er det også gået. Det er atter Georg Brandes' forvanskning af Søren Kierkegaard og hans forfatterskab, der hersker i Danmark."(s.219-0)

Fortsatt Krarup (s.25-7); og Kierkegaard: "At blive ædru - det er temaet i første del av "Dømmer Selv!", skrevet i 1851-52, og på baggrund af den Franske Revolutions beruselse i menneskerettigheder og blod og det efterfølgende århundredes beruselse i selvdyrkelse og -udfoldelse får dette tema en historisk-kritisk betydning, som gør bogen til samtidsopgør i stort format. Slægten er beruset, just fordi den tror sig ædru. Den berusede er uden balance og fodfæste, den berusede er i "hvirvel": slægten er beruset af sig selv og sin egen retfærdighed, og så er opgaven at gøre slægten ædru ved at sætte det ubetingede, der sætter slægten i det rette forhold til sig selv.

At blive ædru er, skriver Kierkegaard: "At komme til sig selv i selverkendelse og for Gud som intet for ham, dog uendeligt, ubetinget forpligtet." Men hvordan? Kierkegaard svarer: "Just det ubetingede er det eneste, der kan gøre et menneske ganske ædru."

"Hvad var det han havde skrevet året før: "Aldrig vil vel slægten så dybt komme til at sande, at den og hver enkelt i den trænger til, noget står og skal stå ubetinget fast." Den slægt, han selv er samtidig med, den slægt, hvis offentlige udtryk var Corsaren, Ekstra Bladets forløber, og demokratiet, demagogiens og pøbelregimets forstadium, den slægt, der ikke vil vide af anden autoritet end sig selv og som derfor vil sløjfe Gud på samme måde som den i 1848 havde sløffet kongen, den slægt, der nu - i frihedsrusensbegeistring - bevæger sig i en retning, der ender i opløsning, tomhed og livslede - den slægt trænger til at komme til standsning. Og Kierkegaard ved, hvordan det sker. Kristendom er forkyndelsen af det ubetingede, Guds dom og Guds nåde, og for den slægt, der i dette revolutionernes og menneskerettighedernes århundre tror sig stor og rig, skal kristendommen forkyndes som den ubetingede fordring, der bringer slægten til at standse ved sin grænse."

Tilbake til nutidens Jan Inge Sørbo; og Ronald Fangen:

Ronald Fangen erkjente Gud høyst levende og holdt verdi-begrepet relevant:

Sørbo: "Det kan vera på sin plass å minna om ei litt lengre historie her. Den som tok i bruk verdiomgrepet med tyngd i norsk politikk, var forfattaren Ronald Fangen. I essayet "Om troskap" frå hausten 1940, lanserte han skiljet mellom grunnverdiar og låneverdiar. Grunnverdiar er fundamentale, dei avgjer hierarkiet mellom gode. Når dei får gjennomslag, fører dei med seg låneverdiar, det vil seia verdiar som er avleide av dei første... Men ofte skjer det at ein lever på låneverdien utan å stå i forhold til grunnverdien han spring ut av"; "... periodar der ein lever høgt på låneverdiar, men forsømmar å sjå kva som ligg til grunn for dei, og gjer dei mogelege. Då lever ein på lånt kapital og lånt tid. Og då fell samfunnet frå kvarandre, eller det blir overteke av totalitære system, som det hende i hans samtid."

"Røynsla han hadde med nazismen, styrkte trua hans på at eit samfunn må byggja på verdiar som toler å vera grunnverdiar, verdiar som ikkje er avleide... Fangens overtyding var at kristendommen kunne levera eit slikt verdigrunnlag."

Men her feiler Sørbo og synes omdanne Fangen i en relativistisk samtidsbillede. "Fangens overtyding var at" kún "kristendommen kunne levera eit slikt verdigrunnlag.":

(Tidlig i Fangens essay Om troskap (i boken Om frihet) nevnes "det fusk vi har sett så kvalmende meget av nettop når det gjelder forsvaret: vi må nok ha et forsvar slik som verden nu engang ser ut, - og så blir det ikke noe forsvar likevel. Det blir bare noe av det Nils Kjær kalte "den demokratiske mellelve mellom nesten noe og absolutt intet"." Men det var 'grunnverdi':)

"I grunnverdiens epoker", skriver Fangen, "aktes slekts- og folkefelleskapet høit. Det aktes høit fordi det inngår i skapningens orden, - fordi det er skapt, ikke tenkt, ikke laget. I låneverdiens epoker forsømmes og foraktes det fordi det er irrasjonelt. Da triumferer alle slags formåls- og interessefelleskap som går på tvers av folkefelleskapet og lar borgerkrigens selvmordssverd sveve over folkenes hoder. Den rotløse blir troløs. Folkefelleskapets troska- pskrav er besværlig: det består jo i både gode og onde tider, i lyse og ulys-

telige situasjoner. Interesfefellesskapenes troskapskrav er adskillig lettere: det bortfaller når man ikke lenger har interesse av å være med. Folkefellesskapets troskapskrav er konkret: det er her du hører til, det er her du skal være tro. Og det er oppdragede: det er ikke bare dine venner, din klasse, dine interesfefeller du er bundet sammen med, det er også alle dem du ikke liker, som du misunner eller som gir deg vond samvittighet; - når ett lem lider, lider hele legemet, det er din plikt å arbeide for at hele legemet, hele fellesskapet er friskt. Interesfefellesskapets troskapskrav er abstrakt: du har bare troskapsplikt mot din egen stand, din egen klasse, - til gjengjeld gjelder det din klasse, din stand "over hele jorden". Slik oppstår de materialistiske "internasjonaler", som detter sammen som korthus når skjebnestormene går over verden."

Napoleon inntar Berlin og filosof Johann Gottlieb Fichte holder siden i Berliner Akademiet sine 'Taler til den tyske nasjon'.

Fangen: "I den trettende tale går han løs på de tyske skribenter som gikk fiendens ærend ved å tale om en stor nyorientering i hele verden ved opprettelsen av et "universalmonarki" under Napoleon, hvor da Preussen og hele det tyske folk skulle få sin ærefulle plass."

"Beseiret er vi; om vi nu også med rette skal bli foraktet, om vi sammen med alle andre tap også skal miste vår ære, - det avhenger fremdeles av oss selv. Våpenkampen er avsluttet; nu gjelder det den nye kamp om grunnsetninger, seder, karakter. La oss gi våre gjester (franskmennene) et bilde av trofast bundethet til fedreland og venner, av ubestikkelig rettskaffenhet og kjærlighet til plikten som en vennlig gave til deres hjem, hvortil de vel dog endelig en gang skal vende tilbake..." ... Med indignasjon avviser han den tanke at Tyskland skulde innpasse sig i noe slags fransk system og til og med betrakte erobringen som en velgjerning. "Vi skal erkjenne hvilken urett det var å ville noe annet enn de og stå dem imot. Vi skal velsigne nederlaget som en helbredende tildragelse og dem som vår største velgjører. Dette håp har man til vår gode forstand!" ... "Når vi ikke blir trette av å fortelle de fremmede hvor forvirret og dårlig stelt alt har vært hos oss og i hvilken høi grad vi er blitt elendig regjert, - må de da ikke tro at vi i vår uduelighet og ubehjelpsomhet med den ydmykeste takk har å motta alt som de av sin rike regjerings-, forvaltnings- og lovgiverkunst alt har gitt oss og tiltenker oss for fremtiden?"

"La oss slå det brutalt fast og dermed befri oss for en farlig illusjon: et folkefellesskap kan bli så forgiftet av ondskap, så splittet av egeninteresser, så råttent på grunn av moralsk oppløsning, så motbydelig på grunn av troløshet at man ikke kunde holde ut å leve i det hvis man ikke blev oprettholdt av andre verdier." "Men da kommer vi jo til det at disse såkalte grunnverdier kan være like troløse som låneverdiene."

"... troskap forutsetter noe enda mere enn et gjensidighetsforhold: den forutsetter en grunnverdi som overhodet ikke kan være troløs. Det finnes ingen mulighet for menneskelig troskap hvis det ikke finnes en verdi å tro på som under alle forhold er en verdi, som i alle tider er uforanderlig, hvis verdikriterium nettop ligger i det at den overhodet ikke kan svikte, forandre vesen, men alltid bærer dette navn: Jeg er den jeg er."

"Det var "lovtrelldommens" forbannelse å innbille seg at Guds troskap var så stor som summen av menneskelig troskap, at menneskene opprettholdt den høieste verdi ved å prestere verdifulle ting omtrent som de setter penger i banken for å trygge sin tilværelse. Det er omvendt: ved sin urokkelige trofasthet skaper Gud tro og fasthet i troen. Det er derfor troen er den seier som har overvunnet verden. Det er derfor det finnes et evangelium, et himmelsendt, ikke menneskegjort budskap, like overveldende stort i sin majestet og i sin kjærlighet: "Er vi troløse, så er han trofast, for han kan ikke fornekte sig selv." For et ord! Her ser vi grunnverdiens skinnende gullåre, deknningen for alt vi kaller verdier i verden. Gud kan ikke være troløs mot sig selv, han kan aldri i evighet skifte vesen og sinn. Slik som han har åpenbart sig i Kristus, slik har han alltid vært og vil han alltid være. "Jesus Kristus er igår og idag den

samme, ja, til evig tid." Slik som Kristus overvant verden vil han alltid overvinne verden. Slik som han opfylte Guds løfter, vil han alltid oppfylle Guds løfter. Om menneskene lager hele verden om til troløshetens helvede, - det rokker ikke Guds troskap og hindrer ikke hans endelige seier over verden. I låneverdienes, anarkiets og troløshetens tidsalder er dette evangelium."

"... vel er det så at Guds trofasthet ikke er avhengig av vår. Også i denne forstand kan vi synge med Peter Dass: "Gud er Gud om alle mann var døde." Gud er Jesu Kristi far, kjærlighetens og trofasthetens Gud hvordan det så ser ut i menneskeverdenen. Så majestetisk er dette evangelium. Men det inneslutter dommen i sig. Bibelens utsagn er ikke til å misforstå: troløshet er fortapelse." "Det er en djevlesk illusjon at et folk kan leve uten tro, på et rent vegetativt plan, beskyttet av sin folkelige egenart, sitt lynne og alle disse ting som vi nu påkaller og besverger. Fichte som elsket sitt tyske folk så brennende, forstod at bare Gudstro kan hellige folkefelleskapet og gjøre det trofast mot sig selv."

"Gud spør ikke etter nasjoners størrelse. Han har selv skapt store og små folk og gitt dem den samme rett til liv. Han spør etter fasthet i troen og i arbeidet for kjærlighetens og frihetens universelle Gudsrike."

Fangen avslutter sitt essay Om troskap: "Dette er Søren Kierkegaards vidnesbyrd: "Der bor dog inderst inde i ethvert Menneskes Sjæl en lønlig Angst, at ogsaa den, hvem man troede mest, kunde blive ham utro. Der er kun een, hvis Troskab kan jage denne Angst ud, det er Jesus Kristus. Han bliver tro.""

I essayet Demokrati og humanisme (Kristendommen og vår tid (1938)) skriver Ronald Fangen: "Jeg tror ikke at folk nu for tiden er klar over hvor revolusjonær den kristne menneskevurdering var. Nu er den likesom blitt så selvfølgelig at man innbiller sig den alltid har eksistert eller at den er kjempet frem på ganske andre veier enn den kristne. Det vilde være nyttig om folk begynte å revidere sine urealistiske anskuelser. Den materialistiske menneskebetragtning har aldri innrømmet eller kunnet innrømme det vi idag forbinder med menneskerettighetene. Og det forholder sig den dag idag slik at der hvor materialismen seirer kan menneskerettighetene ikke bestå. Slaveriet, kastevesenet, menneskehetens splittelse i herrer og trelle er i virkeligheten uttrykk for det naturlige materialistiske syn på menneskeheten. Menneskene var bare kollektive vesener, de hadde ingen verdi som individer. Og det var først da kristendommen forkynte hvert enkelt menneskes ufortapelige og evige verdi og alle menneskers likhet for Gud at de såkalte menneskerettigheter fikk konkret innhold og demokratiet et fast grunnlag. Og det viser sig at dette syn på mennesket er bundet til Gudstroen og forsvinner der hvor Gudstroen forsvinner."

"I denne panikktid er det også et annet ord man bruker som et slags besvergelsesformular. Det er humanisme. Det er sånt et vakkert og opløftende ord..." "Saken er jo den at mennesket i sig selv slett ikke har noen opprinnelig respekt for det menneskelige. At vi alle er mennesker - det vet sannelig også kannibalene."

"Almindeligvis pleier man å peke på den greske kultur, hellenismen, om hvilken det dog er å si at den blomstret og døde, og at dens kraft og idealer ikke mere har gjenopstått i det greske folk. Dens humanisme lot sig forene med slaveriet og med en forskjell mellom kjønnene som vi i våre dager på ingen måte kan betrakte som human. I det hele tatt mener jeg man kan uttrykke forholdet slik at det ganske riktig har levd "verdige" mennesker før kristendommen, men menneskeverdet i demokratisk forstand er kristendommens gave til verden."

Tilbake til boken Om frihet og et essay av samme navn:

"Ytringsfriheten, hele det såkalte "frie åndsliv" har i det lengste vært lovprist som de demokratiske staters store vesentlige verdi. Ingen kan føle dype-re for den enn jeg. Å leve i et land hvor den frie tanke, det frie ord og den åpne, mangearterede kulturutfoldelse er forbudt, har alltid stått for mig som

den mest utholdelige ulykke som kan ramme mig personlig og vårt folk. Og jeg har alltid håpet og sikkert trodd at det ikke kunde skje i Norden. Men visse foreteelser har unektelig gjort mig forundret og engstelig. Nettop i de kretsene som har reklamert aller mest med sin "frigjørelse" og sitt vakt- hold om det frie åndsliv, har det vært en stadig tydeligere tendens til ensret- ting av åndslivet. Ikke så å forstå at man har ropt på direkte forbud, under- trykkelse. Men slik at man sporenstreks har opgitt all saklighet i vurderingen så snart det gjaldt retninger som ikke passet en."

Ikke Fangen: "Med få unntak er det slik at amerikanske konservative - til og med slike som siglar under republikansk fordelsflagg, som Trump - respekterer grunn- lova. Les henne, og du vil sjå at det ikkje er noko i dette dokumentet som set forbod mot å byggje murar langs grensa eller leggje avgifter på import frå Kina.

Den moderne amerikanske venstresida, derimot, hungrar etter å bli kvitt eit av dei viktigaste verna i grunnlova: vernet av ytringsfridomen. Det første grunn- lovstillegget forbyd Kongressen å "hindre fri utøving av den (religion); eller avgrense ytringsfridomen, eller fridomen til pressa; eller folkets rett til fredeleg samling".

"Så og seie kvar månad i år har eg sett minst eitt åtak på ytringsfridomen på ein universitetscampus." "I kvart av desse tilfella har målet vore på den kon- servative høgresida. Det vil truleg ikkje forundre deg, ettersom dei fleste amerikanske universiteta no har noko i nærleiken av ein venstrevridd monokultur. Det finst likevel unntak."

"Fridom vert sjeldan drepen av folk som messar "Ned med fridomen!" Han blir drepen av folk som hevdar at allmenntjenesten/allmennviljen/samfunnet/proletariatet krev "undersøking av parametrane" (eller liknande flosklar) til den individuel- le fridomen. Dersom kriteriet for sensur er at ingen kan få såra kjenslene sine, er det slutten på det frie samfunnet vårt."

"Merk mine ord, medan eg framleis kan publisere dei ustraffa: Dei verkelege tyrannane, når dei kjem, vil vere for mangfald (unnateke meiningsmangfald) og mot hatefulle utsegner (unnateke deira egne)." (Historiker, Stanford-prof. Niall Ferguson; Dag og Tid 11.08.17)

Vi er over i 'meningskriminalitet'; gjerne benevnt 'hat'.

"Sluttsteinen i den antidemokratiske utviklingen er våre nåværende antidiskri- mineringslover og politiets fokus på hatkriminalitet (les: meningskontroll). Antidiskrimineringslovene har omvendt bevisbyrde; når noen beskyldes for å diskriminere, må den som mistenkes, .. bevise sin uskyld." (Adv.(H) Johan Haga; Dagen 16.08.17)

"FNs menneskerettighetserklæring i desember 1948 og Europarådets europeiske menneskerettighetskonvensjon som ble undertegnet i 1950 og trådte i kraft i 1953, skapte et nytt ideologisk og moralsk grunnlag for demokratiene og stat- lig styring. Frem til nå hadde kristendommen med dens bibelske grunnlag vært den dominerende verdimarkøren i Norge." Skriver Dag Kullerud i Bibelen - boken som formet vår kultur (s.276).

"Medierne praker det, domstolene dømmer det, politikerne øver det. Den "de- mokratiske" ideologi er støbt over menneskerettigheternes læst, hvad der na- turligvis betyder, at det onde i dagens EU hedder ulighed eller diskrimination eller racisme."

"En underafdeling af Europarådet i Strasbourg hedder ECRI, hvilket betyder Den Europæiske Kommissjon mod Racisme og Intolerance, og dette meningsdirigerende organ udsender rapporter om folkene i Europa, som skal tjene til at få folke- ne til at tænke korrekte tanker og udvise korrekt opførsel. Senest er det gået ud over Danmark, der af ECRI stemples som "racistisk", fordi der i den danske befolkning er delte meninger om det lykkelige i at forvandle en gammel nation til et indvandrerland. <Es.2,6>"

"Det andet eksempel understreger denne udvikling endnu tydeligere. Det er oprettelsen af EUs overvågningscenter i Wien, der har som sit formål at opspore, udpege og udrydde forkerte meninger blandt europæerne. Dets fulde navn er "EUs Center for Overvågning af Racisme og Fremmedhad". Således illustrerer navnet indholdet af den totalitarisme, der behersker EU, og hvis bekendelsesskrift som nævnt er menneskerettighederne." (Krarup s.217-8)

"30. oktober 1804 sendte Kanselliet i København ut arrestordre på Hans Nielsen Hauge der det blant annet het at han i flere bøker hadde vist forakt for geistligheten og ytret meninger som var til skade for enkeltindivider, staten og det alminnelige vel." "... flere av bøkene og den utbredte møtevirksomheten ble oppfattet som en trussel mot staten. Hauge var den første i Norge som på et fritt grunnlag nådde ut til folk flest med Guds ord, og det med et budskap som var helt i tråd med det sentrale kristne innholdet.

Den første som gjorde noe sånt i Norge, ble altså arrestert."

"Den 5. juli 1805 ble det på kongens ordre forbudt å dele ut eller selge bøkene hans. Alle som var i besittelse av skriftene, måtte levere dem til stedets lensmann eller politimester, som skulle holde dem i forvaring til saken mot ham var avgjort. Boten for å ha et eksemplar var høy, Noen steder ble det foretatt husransaker. Mange bøker ble ødelagt på stedet... Bokbeslaget gjorde et voldsomt inntrykk på folk. Det var i realiteten et storstilt statlig overgrep mot selv de mest lovlydige bondefamilier." (Kullerud s.27-8; om Hauge, se ellers D.J.H: Og hva er konspirasjonen denne gang?; kommentar-avisa.no , s.25-6.)

Man opprettet en 'ytringsfrihetskommisjon' (NOU 1999:27); lederen forøvrig tilknyttet noe som kalles 'Fritt Ord'.

NOUen skriver: "De tre hovedbegrunnelsene for ytringsfrihet - sannhetsprinsippet, demokratiprinsippet og autonomiprinsippet ... De tre begrunnelsene henger sammen og har sine røtter i opplysningstiden, knyttet til den vitenskapelige rasjonalitet..."

I sannhetsprinsippet ligger en vitenskapelig tenkemåte med dens postulat om at sannheten nås <sådan relativiseres sannheten; man får et relativt prinsipp; "Hva er sannhet?"> gjennom en prosess som er verdslig, kulturuavhengig og dialektisk."

"I forslaget til ny Gr. § 100, 2. ledd henvises det direkte til disse tre begrunnelsene, som også kan omtales som tre prosesser." Inngrepet mot den frimodige Ytring "kan være en forutsetning for at en eller flere av prosessene kan pågå etter sin hensikt"; altså for at relativisering og fordreining av Sannheten kan pågå uskadet.

Grunnloven endret i henhold. (Se ellers D.J.H.; Ved et toårs-jubileum - Eidsvollsgrunnloven, 1814 - 2012; kommentar-avisa.no ; s.46-7.)

Videre: Øystein Sørensen siterer Deutsche Arbeitsfront's fører, Robert Ley (Drømmen om det fullkomne samfunn, kap. Nasjonalsosialismen - det totalitære som selvfølge; s.121); "Den eneste som har et privatliv i Tyskland i dag, er den som sover."

Nu om stunder gir man oss eks-vis 'smarte' strømmålere som, eks.vis., rapporterer til Elhub når eller om du går i dusjen om morgenen. (Se D.J.H: 'Smart' strøm og 'smarte' strømmålere; smart for hvem?; kommentar-avisa.no ; s.1-2.)

Søren Krarup (s.13-5) kommer i tanker om Søren Kierkegaards lærer, Poul Møller og hans dikt "Kunstneren mellem oprørerne"; "Poul Møller har forstået, at den moderne europæiske ideologisering under dække af ord som fremskridt og frihed er forkynder af en selvforgudelse, som bærer den blodberusede menneskeforagt i sit skød".

"Møller udsiger da, at den revolutionære voldsmand retter sin vold og revolution imod selve lovens eksistens, den lov, der ikke blot er samfundets grundlag, men som også er det enkelte menneskes og den menneskelige samvittigheds værn, bag hvis "hellige grænser" mennesket er "fri som en Gud", og Poul Møller

har hermed karakteriseret det totalitære indhold af de revolutioner, der med udgangspunkt i den Franske Revolution jog hen over det europæiske fastland i det 19. århundrede som haglbyger. De sigter efter at beslaglægge menneskets sjæl og sind. De tænker i baner, som nægter at respektere den enkeltes åndelige frihed, for den enkelte skal være eet med samfundet. Revolutionen tåler ingen grænser, bag hvilke borgerne kan være trygge, ingen forskelle, ingen "lovens kobbermur", revolutionen tåler ingen afvigelse fra det almene og dermed intet privatliv i forhold til det offentlige, for ifølge de revolutionære er alle bånd og skel ophævet af revolutionen, hvorfor samfundet er alt i alle. Gældende lov, fred for den enkelte, der overholder loven, respekt for menneskets sjæl - alt trampes under føde af revolutionen på samme måde som de revolutionære tramper kunstnerens værker sønder og sammen i hellig forargelse over hans uafhængighed og mangel på politisk bevidsthed, og Poul Møller ser, at det er netop en ny hellighed, en religiøs galskab, der er brudt ind over Europa med de politiske revolutioner. Det totale tyranni i retfærdighedens gevandter. Det dæmoniske menneskes hensynsløse foragt for næstens fred og trygge system." Et sted å nevne George Orwell?

Fortsatt Krarup (s.210-2): "Guillotinen er 1789. Gulag er 1984. Dette årstal som betegnelsen for den revolutionære humanismens sidste konsekvens og ideelle samfund blev formet af George Orwell, der i den spanske bergerkrig havde fået sine socialistiske idealer revideret, og med ubønhørlig redelighed tænkte han derefter sin kritik til ende og tegnede billedet af de tilstande der hersker, hvor mennesket er totalt omsluttet og opslugt av det totalitære samfund, som ser alt, kontrollerer alt og dirigerer alt. Den humanistiske konsekvens. Og derfor: den dæmoniske humanisme: det moderne helvede.

I sit essay om "Det engelske folk" fra 1947 havde Orwell tillige peget på det egentlige og afgørende modsætningsforhold i de sidste århundreders europæiske åndshistorie. Han skrev nemlig her om sine landsmænd: "I een henseende er det brede engelske folk stadig mere kristent end overklassen og sandsynligvis også mere end nogen anden europæisk nation: Det godkender ikke den moderne magtpolitik under nogen form. Skønt det er praktisk talt uvidende om kirkens formulerede doktriner, holder det fast ved en, der aldrig er blevet formet i ord, fordi den er blevet taget for givet, nemlig at magt er ikke ret. Det er her, svælget mellem intelligensen og det brede folk er størst."

"... Orwells understregning af, at det er kristendommen, der er den moderne totalitarismens egentlige modstander... hans forståelse af, at modsætningen mellem totalitarisme og kristendom er modsætningen mellem overklassen og underklassen, mellem en åndshovmodig og derfor herskesyg klasse af intellektuelle ideologer og det brede, almindelige folk, hvis forestillingsverden og holdning stadig er bestemt af kristendommens sondring mellem godt og ondt, sandhed og løgn, ret og magt. For at indføre deres humanistiske paradys må ideologerne derfor have ombragt folket via en hensynsløs omskoling... Hvor folket kender forskel på sandhed og løgn, er folket endnu ikke modent for 1984. Og den intellektuelle overklasse af humanistiske ideologer vil derfor arbejde ihærdigt fra generation til generation på at udrydde det tavse flertals dybt liggende og ofte ubevidste anstændighed og erstatte den med en ideologisk bevidstheds amoralitet.

Derom handler den europæiske åndshistorie fra 1789 til i dag."

Vi er tilbake ved Ronald Fangen Om frihet:

"Ikke i hele verdenslitteraturen finnes det en mer glødende frihetsdyrkelse enn Henrik Wergelands... Men hvor mange kjenner til at hans dypeste betraktninger over frihetens vesen finnes i hans prekener - særlig den preken han holdt en Kristi Himmelfartsdag over Markus 16, 14 og ut. "Enten ikke lenge før eller efter Himmelfartsfesten er vårt folks frihetsfest, den gledelige 17de mai," innleder han, og derefter holder han en preken som vi nok ikke kan rose for teksttroskap, men som er et frihetstestamente av enestående art og rang. Han konstaterer takknemlig at Norge har større frihet enn de fleste land. "Også vi forstå og føle at den 17de mai er den velsigneserigeste dag, Gud har

ladet lyse over Norriges fjelde; og derfor vide vi, at den først og fremst bør feires med tak til Gud ... Ja, vi vide mere: Vi vide at Guds frygt må være ethvert riges første grundlov, om det skal beståe.""

Og Wergeland taler "om den frihet som ikke er annet enn "et skjult, maskert, sminket slaveri", - dette at "menneskene endnu ofte give frihedens ærværdige navn til lovløshed og frækhet som foragter samfundets ordning og erklærer enhver lysternes innskrænkning for utålelig tvang". - "Vi berømme os forgjæves av at være frie, når vi endnu kun lystre vore lyster, adlyde vore lidenskaber, når synden endnu hersker over os, når vi endnu ikke ere istand til at dæmpe vor vrede, vor vellyst eller til at sætte havesyken skranker og kue æresyken og forfængeligheden, og under alle omstændigheder vælge og følge det den prøvede fornuft erkjender for det ene rette. Den der gjør synd - sier Jesus - er syndens træl.""

"For mig ligger det eneste håp i dette at forholdene påny tvinger oss til å begynne med begynnelsen, til å se sammenhengen, lovmessigheten i frihetens verden og i den evige kamp mellem frihet og ufrihet. Den moderne verdens innsikt i livslovene var uhyggelig liten. Den var blitt verdslig, flat, uforpliktet. Den hadde kastet bort bevisstheten om og erkjennelsen av det hellige. Dermed kastet den også bort sin frihet. For frihet er ikke en verdslig størrelse. Som verdslig størrelse kan den ikke bestå, Den er med Wergelands ord det høieste gode, en guddommelig gave, en utstråling av Guds vesen... De former den har skapt, de rettigheter og goder den har medført, kan kanskje eksistere ennu en stund. Men det er bare et tidsspørsmål når også de forsvinner hvis fundamentet er forsvunnet.

Frihet vil nemlig si å være bündet. Er det en indre selvmotsigelse? Nei, det er en selvfølge. Og den blir innlysende når vi tilføjer at frihet er å være bündet til frihetens lover."

"Den fremragende amerikanske forfatter Walter Lippmann har skrevet et stort verk som heter "The Good Society" (på svensk: "Frihetens samhälle"). Han analyserer de moderne samfundsformer og politiske ideologier som ser ut til å bety frihetens død. Og han spør sig selv hva det er som har degradert friheten, tatt grunnlaget bort under den og til gjengjeld fremmet maktstaten og det autoritære styre. Har menneskeheten mistet de grunnleggende verdier som gav tidligere tiders frihetsforkjempere deres patos og uimotståelige moralske kraft? Hvilke grunnleggende verdier er det i så fall?

Han kommer til det resultat at det var det kristne evangelium. "Det forkynte for alle mennesker den nyhet at de ikke var rettsløse ting, for alle mennesker

uten undtagelse, for de svake, de utstøtte, slavene, de dypt foraktede. Dette evangeliums innflytelse har vært uuttømmelig. Det forankret de menneskelige rettigheter i tilværelsens eget hjerte. Tanken at ethvert menneske er et evighetsvesen og har en udødelig sjel som bare Gud kan dømme, satte grenser for menneskers rett til å herske over mennesker ... Den menneskelige personlighets ukrenkelighet var blitt proklamert."

Reaksjonen kom med den naturalistiske opplysningskamp mot kristen tro.

"Disse opplysningsforkjempere," sier Lippmann, - "drog det humanistiske ideal med i det supranaturalistiske livssynssammenbrudd; og mennesket som hadde oppfattet sig som lite ringere enn en engel, kom ut av dette sammenbrudd som noe meget ringere enn et menneske ... På den måten opstod i intellektuelle kretser en dyp ringeakt for mennesket og de menneskelige idealer - rettferd, frihet, likhet, brorskap, - som blev forvist til de gamle villfarelsers pulverkammer i selskap med Gud, sjelen og moralloven. Hvad skulde vel et fysikalsk-kjemisk system eller et knippe betingede reflekser ha å gjøre med slikt ærverdige nonsens?"

"De som har "frigjort" mennesket fra Gud, har slavebündet det under denne verdens herrer. For friheten uten Gud skapte det anarki, den oppløsning og uthulte utilfredshet som igjen har ført til at friheten fordrives.

Skal den gjenskapes, gjeninnsettes? En ting er sikker: ingen ytre begivenheter kan besørge det. Den kan bare gjenskapes innenfra, av mennesker som vinner frihet over sig selv og sin holdning til alle verdens makter ved å bli bundet til Gud. Annen vei til frihet finnes ikke." 25

"Men når Menneskesønnen kommer, mon han da vil finne troen på jorden?"
(Luk.18,8)